

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Som jeg flere Gange har sagt, har man i Forslaget fritaget Vandløbsretterne for administrative Opgaver, og som Følge heraf bliver det Kommunalbestyrelserne, der skal føre Tilsyn med alle Vandløb, Amtsrådet med Amtsvandløb, offentlige Pumpelag og de Opstemningsanlæg m. v., som ved særlig Beslutning er underkastet et saadant Tilsyn, medens Byraad og Sogneraad fører Tilsyn med de øvrige offentlige Vandløb m. m. For at sikre Tilsynets Effektivitet har man derhos foreslaaet, at Amtsvandinspektørerne skal opfylde Lovens Betingelser for at opnaa Autorisation til at foretage Opmaalinger, Nivellering og tekniske Undersøgelser til Brug for Vandløbsretterne.

Det kan ogsaa fremhæves, at man aabner Adgang til, at Kommunalbestyrelserne paa Begæring kan foretage Tilsyn med private Vandløb. Man har ikke villet foreslaa Fjernelse af Kategorien: de private Vandløb, men man har ønsket, at disse Vandløb bliver behandlet bedre end efter den nugældende Lov.

I Kapitel XIII er samlet fælles Bestemmelser for Behandlingen af Vandløbs-sager og de fornødne Straffebestemmelser. Af disse Bestemmelser er der navnlig Grund til at fremhæve de ændrede Regler om Adgang til at opnaa Autorisation til at foretage de Forarbejder, som bruges af Vandløbsretterne i Sager om offentlige Vandløb og Pumpelag. Man har ikke anset det for rimeligt at opretholde den nugældende „fødte“ Autorisation for Landinspektører. Autorisationen bør være afhængig af, om den paagældende har den fornødne Indsigt og Erfaring med Hensyn til Vandløbsforhold, og medens mange Landinspektører maaske kun lejlighedsvis beskæftiger sig med saadanne Sager, findes der omvendt en stor Mængde Ingeniører og Landbrugs-kandidater, der daglig beskæftiger sig med Vandløbsforhold. For alle Parter vil Autorisation efter Forslaget være nødvendig.

Det kan ogsaa bemærkes, at Lovforslagets § 94 indskærper de Myndigheder, som forestaar Anlæg af offentlige Veje, at de skal paakalde Vandløbsretternes Assistance, naar Anlæggene griber ind i bestaaende Afvandsforhold, eller hvis de forringer Mulighederne for en fremtidig Ordning deraf. Drejer det sig om Jernbaneanlæg og andet, hvorom Bestemmelse træffes af en Besigtigelses- og Ekspropriationskommission, har man derimod kun fundet Vandløbsretternes Medvirken nødvendig, saafremt Kommunalbestyrelsen maatte kræve det.

Endelig skal jeg bemærke, at der i § 102 ogsaa er paalagt Kommunalbestyrelserne Pligt til at gribe ind over for Overtrædelser af Bestemmelserne om private Vandløb. Da saadanne Vandløb ikke er undergivet stadigt offentligt Tilsyn, har man dog ment, at Indgriben kun skal finde Sted paa Begæring af en interesseret Lods-ejer.

Forslagets sidste Kapitel — Kapitel XIV — indeholder de fornødne Bestemmelser om den nye Vandløbslovs Ikrafttræden og den ældre Lovgivnings Ophævelse. De Anlæg, som bestaar nu, og som er i Overensstemmelse med den nugældende Lovs Regler, forbliver i Kraft; men saafremt den nye Lov foreskriver ændrede Regler om et Anlæg eller dets Benyttelse, kan de interesserede Parter selvfølgelig naar som helst indbringe Sagen for Vandløbsretterne, og disse kan i saa Fald træffe Bestemmelse om de fornødne Ændringer. Lovforslagets administrative Bestemmelser træder derimod i Kraft samtidig med den nye Lov.

Jeg skal herefter fremsætte nogle faa Bemærkninger om *Forslag til Lov om Landvæsensretter*.

Lovforslaget er i Hovedsagen udformet i Overensstemmelse med et Forslag, der er tiltraadt af Flertallet af den i 1933 nedsatte Kommission til Revision af Vandløbslovgivningen, hvis Betænkning vil blive omdelt til Rigsdagens Medlemmer. Denne Kommission har tillige inddraget Revisionen af Lov af 30. December 1858 om Landvæsenskommissioner og Overlandvæsenskommissioner under sit Omraade, idet Kommissionen var af den Opfattelse, at en virkelig Fornyelse af den gældende Vandløbslovgivning ikke kan gennemføres, medmindre man samtidig foretager en Gennemgang af den gældende Lovgivning om de Domsmyndigheder, der behandler Vandløbssager. Man har dog paa visse Punkter ment at burde ændre eller supplere Kommissionens Forslag.

De gældende Bestemmelser om de Retter, der behandler visse Landvæsenssager, findes, for saa vidt angaar Landvæsens- og Overlandvæsenskommissioner, i Lov af 30. December 1858, for saa vidt angaar Hegnssynsmænd paa Landet og i Købstæderne, i Lov af 6. Marts 1869 om Hegn, og for saa vidt angaar Vandsynsmænd, i Lov af 28. Maj 1880 om Vands Afledning og Afbenyttelse.

I nærværende Lovforslag er samlet Reglerne for alle disse Landvæsensretter, og der foreslaas fælles Bestemmelser for